

Věroslav Škrabánek
FOTOGRAFIE KONSTRUKCÍ
FRANTIŠKA KYNCLA
• 23. 1. – 6. 3. 2009 •

Foto Jan Adamec

Narozen: 21. 2. 1957 Havlíčkův Brod

Samostatné výstavy:

1992 Galerie Thierry Masquelier, Paříž;

Kunstzimmer Toni Mörger, Gerresheim, Düsseldorf

1992 Kunstzimmer Toni Mörger, Gerresheim, Düsseldorf

2000 [Galerie FONS](#), Pardubice

2002 Galerie Bayer & Bayer, Praha

2002 Muzeum hlavního města Prahy

2003 Galerie výtvarného umění v Mostě

2007 Galerie Bayer & Bayer, Praha

Společné výstavy:

1990 Pardubičtí výtvarníci, Krefeld, SRN

1991 Československá fotografie a sklo, Kunsthaus Hamburg, SRN

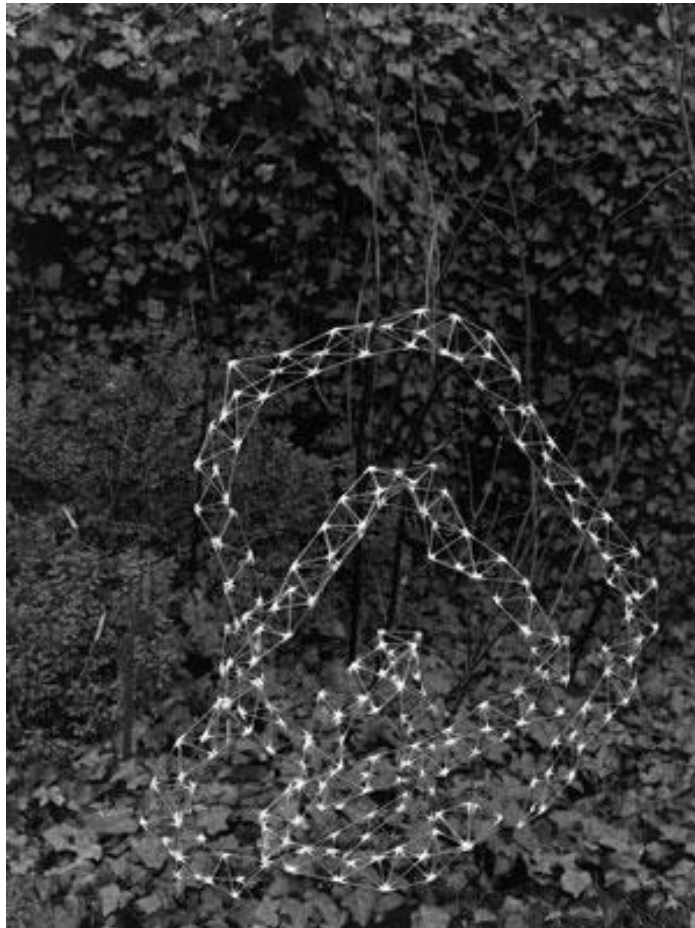
1992 Künstler der WERKSTATT 80, Krefeld, SRN

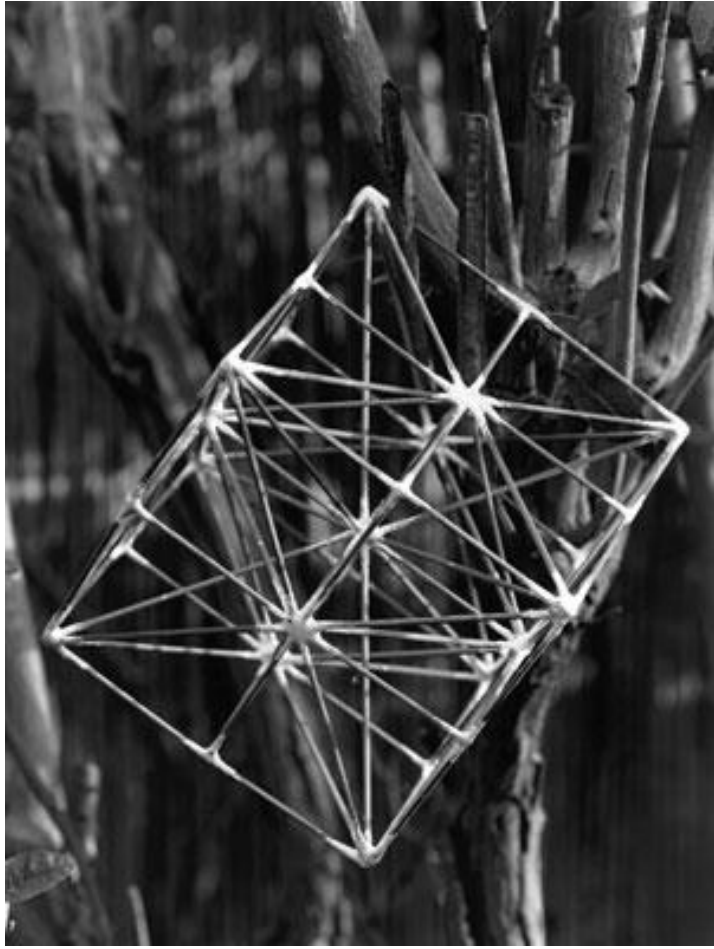
1994 VĀNTĪL IV., Galerie R, Praha

1995 Skleněná plastika a fotografie, Dům u Jonáše v Pardubicích

2001 Festival Ostrovy, Pardubice

Fotografie konstrukcí Františka Kyncla vznikaly v delším časovém období při návštěvách Věroslava Škrabánka v Düsseldorfu. Publikace, která tuto výstavu doprovází je věnována Elsi Kyncl.

Spektrem světla a stínů zachytit otisk pozemských živlů, uchopit je i s odleskem jejich vůní, propojit je s čistým geometrickým tvarem a v prostoru bezčasí vytvořit iluzivní svět, imaginární prostor souladu mezi proměnlivým chaosem živlů a pevným řádem geometrické konstrukce. To je podstata dialogu, v němž fotograf Věroslav Škrabánek skze konstruktivní objekty Františka Kyncla otevírá svou skutečnost a svou poetickou vizi cyklických proměn pozemského času v rozhovoru s konstruktivním řádem universa.

Rostliny, plynoucí voda a vzdušné víry se tu dostávají do konfrontace s duchovním světem geometrických plastik. Je zde zachyceno napětí vztahů i vazby mezi zdánlivě náhodnou, nevyzpytatelnou živelností primární arché a jasnou konkrétní formou v reálném prostředí. Fotograf prochází zrcadlem říše divů a na jeho odvrácené straně si staví svůj vlastní imaginativní nadčasový ideální prostor. Obrazy vycházejí z jasných principů fotografie: v jejich vnitřní imaginativní realitě nacházíme pnutí mezi širokou škálou světelného paprsku a přesnou konturou vybraného předmětu, kompozice je přesným odrazem fotografovy myšlenky, děj má obsah, sdělení je vázáno na hlubší poselství, a tak se z prchavé pomíjivosti zachyceného děje stává pevně ukotvená schránka stálosti.

Petr Svoboda, 2008